

โคลงยอพระเกียรติพระเจ้ากรุงธนบุรี

นายสวนมหาดเล็กแต่ง

พิมพ์ในการขลงคพ ✓

หม่อมเจ้า สุประดิษฐ์ ณกรุงเทพ

ในพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหมื่นวชิรญาณวชิภากร

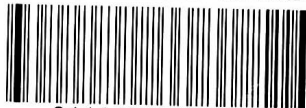
๕ ๔
เมื่อขจ ๒.๔. ๒๔๖๕

พิมพ์ที่โรงพิมพ์โสภณพิพรรฒธนากร

น.๑๑

NATIONAL LIBRARY OF THAILAND

31111005335905

น ๑๐

โคลงยอพระเกียรติพระเจ้ากรุงธนบุรี

นายสวนมหาดเล็กแต่ง

พิมพ์ในการปลงศพ

หม่อมเข้ม สุประดิษฐ์ ณกรุงเทพฯ

ในพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหมื่นวิษณุวรดิษ

เมื่อขจร พ.ศ. ๒๔๖๕

พิมพ์ที่โรงพิมพ์โสภณพิพรรฒธนากร

คำนำ

รองอำมาตย์เอก หลวงสมุทโคจร (ม.ร.ว. เล็ก
สุประดิษฐ์ ฅกรงเทพ) บุตรหม่อมเจ้าสว่างาม ใน
พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหมื่นวิษณุนารธินาถ มาแจ้ง
ความยังหอพระสมุดวชิรญาณสำหรับพระนคร ว่ามี
ศรัทธาจะรียบพิมพ์หนังสือในหอพระสมุด ฯ เป็นของแจก
ในงานปลงศพ หม่อมแถม สุประดิษฐ์ ฅกรงเทพ
ในกรมหมื่นวิษณุนารธินาถสักเรื่อง ๑ ขอให้กรรมการ
ช่วยเลือกเรื่องหนังสือให้ ข้าพเจ้าจึงเลือกโคลงยอ
พระเกียรติ พระเจ้ากรุงธนบุรีให้หลวงสมุทโคจรพิมพ์
ตามประสงค์ ด้วยเห็นว่าเหมาะแก่การนิตยประการ
ทั้งปวง

โคลงยอพระเกียรติพระเจ้ากรุงธนบุรีเรื่องนี้ ปรากฏ
ว่านายสวนมหาตเล็กเป็นผู้แต่ง สืบเกตุตามสำนวน
เข้าใจว่าแต่งถวาย เป็นหนังสือที่นับถือกันมาว่าแต่งดี
ยกย่องว่าเป็นโคลงตำราเรื่อง ๑ ครั้นมาถึงรัชกาลที่ ๕

ข้าพเจ้าขอเสนอโมทนากุศลบุญวิชัยทักษิณานุประทาน
ซึ่งรองอำมาตย์เอก หลวงสมุทโคจร พร้อมด้วยหมู่ญาติ
ได้ทำบุญเป็นการสนองคุณหม่อมแถม และได้พิมพ์
หนังสือเรื่องนี้ให้แพร่หลาย.

หอพระสมุดวชิรญาณ

วันที่ ๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๖๕

โคลงยอพระเกียรติพระเจ้ากรุงธนบุรี

- ๑ นายสวนมหาคเล็กเจ้า จอมกระษัตริย์
แถลงเรื่องราชศรีสวัสดิ์ กรายเกล้า
ถวายต่างขมปรัตน์ มาลัยมาศ
ภุมวารเคอนเกล้า สิบชั้นเกาะตรีฯ ๑
- ๒ บังคมขจรไชย ไตรรงค์ ธรรมนา
พระบ้นอยธยายศ ยอดฟ้า
ขอแถลงนพนิพจน์ เสด็จมาท พระเอย
ไว้พระเกียรติทวมเหล่า โลกเหลือองภานุ ๑
- ๓ บัญพระภวนารถเกล้า จักรพาฬ
ทรงฤทธิเทโชชาญ เชี่ยวพัน
พระสทิวทยาญาณ ขันยอก ชนแซ
ทรงสมาธิญาณูลัน แห่ลงหล้าฤาเสมอ ๑

๒

๕ เสมอองค์หรรษาเรือง รุ่งครุฑ
 ล่องพาหนะครุฑ สู่หล้า
 ฤาจรจากเกษียรสมท มาทวีป น้แซ
 นือหน่อพทพวงศ์กล้า ก่อสร้างโพธิญาณ ฯ

๕ พระตรีญาณประเวศด้วย นรชน
 เห็นทุกขเมทนัยคัล แต่ขัว
 ยลสาสนพระพทพล ไรยร้อย
 หวังช่วยเชิดชูปล้ำ ปลุกให้คิงเขมม ฯ

๖ จึ่งยกพยหยาตรข้าม กันการ ชเลนา
 รจากจันทบรรสถาน ท่านไท้
 สถิตยธันนครินราน อริราช
 หวังสาสนสมบุรณ์ให้ เทพธรร้องสัคดิ์ ฯ

๖ ฝูงทวยราชภูรทั้ง พสุธา
 มาฟังขารมีมา มากพร้อม
 ภักดีอยู่ถนอมขา ทการาช
 ขาทพระเปนมกุฏย้อม โลกให้ คินเขมม ฯ

๕ พระการุญภาพไฉย พลพล
 ทวทศทิดาชน ชนพร้อม
 ไทยมีวิทยาคน ขยันยิ่ง
 เต็มแต่งเต็มขนาดย่อม ยกขึ้นควรวรฐาน ฯ

๕ แม่พระจักรรัตนเจ้า จักรพาฬ
 ไปเสด็จสู่อนสถาน ทัพ
 หม่นรากรจะลาญ ลาชีพ
 เพชฌดาหารก ก่อนสิ้นสดหา ฯ

๖ พระมามอบชีพซ้อน ชีพิต
 ขวยโกลนทานอทิศ ทวีไค้
 อเนกบริจาคนิตย สมองสาส นานา
 ธรณิศหาวกไหวไหว เชิดช้ชมผล ฯ

๖ พระคุณอนนเกเจ้า สยมภ
 ยกหม่นรชนช ชีฟไว้
 ทวงธรรมิกราชทร ครอบโลก
 เปนมกุฏแก่นไท้ ทวีท้าวฤาเสมข ฯ

๑๒ จึ่งแต่งฐานที่ตง ภูมไชย
 ให้สถิตย์ถาวรไป ตรายเท้า
 กลับาวสานใน ธรณิศ
 ธรณียันเกล้า คริสร้างเวียงสถาน ฯ

๑๓ เมืองเก่าครุฑะทวย รนามวัน
 พงผ่านผกโหมหัน แหกชน
 กองกอบขศุภสรพ เนยรัชพ
 ครันพระมาสติดยพน กลัยแผ้วผองไสว ฯ

๑๔ ภูมสถานทสถิตย์ไท ไชยสถาน
 พ่างพิษณกรวมชำนาญ เคกล้าง
 ราชวังมุขพิมาน มลเกิด มีนา
 เรือนรัตนชายชวากว้าง เพียบพนภวกล ฯ

๑๕ มีฉนวนขนานน้ำพวง ชนคแพ
 เปนที่ลานสมรแล ล้อฟ้า
 โรงทองพระลานแค คดง่าน พระเคย
 โรงพระอาภรณ์อำ วารอฤถิง ฯ

๑๖ โรงสรรพยุทธ์ไว้	ศาสตรา
โรงอัคระคเสนทรา	เพริศแพรว
โรงสุธรรมพิพากษา	คดีราช ฎรแซ
โรงพระโสดาณ	โรคให้มลายหาย ฯ
๑๗ พระคลังทวาทัดถวัน	โกค
สมบัติเหมอยมามี	มากพร้อม
ศาลามาตยมนตรี	เตรียมเพา
ทิมกระท่อมพลล่อม	รอบรั้ววังใน ฯ
๑๘ บั้มค่ายคเชนชั้น	ปรากการ
ในนอกรังเวียงสถาน	ท่านไท
หอรววิชัยชาญ	เวียงรอบ
สยสรรพาวุธไว้	ผดขยเืองยทศรี ฯ
๑๙ คุกจเรอเทพแท้	นฤมิตร
ฤาวิชณกรรมปลิด	จากฟ้า
ถ่อมถวายพระบรมลิตธิ	ทรงเดช
เลอวิไลยงามหล้า	เลิศล้ำบุญสนอง ฯ

๒๐ มีคชกิริณิศแก้ว เสวตวงศ์
 รอยว่าอินทรรอวยลง สู่ไท้
 มีสินธพชาติพงศ์ ขัตติยอาสน์
 มีมุขมนตรีไท้ ฟากฟ้าฤๅเสมอ ๑
 ๒๑ มีอัคเรศฉายซ้าย ขวาวจง
 หม่อมพระสนมองค์ อ่อนพริ้ม
 ย่อมแผ้วขัตติยพงศ์ เมืองออก
 โลกเลงสมรมม ล้มล้มเททรวง ๑
 ๒๒ แต่ละครงค์ทรงภากยเพียง พิมพ์สวรรค์ แลฤๅ
 ฤๅว่าจันทร์แจ่มจรัส สู่ไท้
 วิมลมุขภมณัน ฉายเชิด ฌมณา
 ศุภลักษณวิไลยได้ เลื่อนฟ้ามาคิน ๑
 ๒๓ มาทลณอมขาทไท้ ขจรขจาย
 ฤๅ ฤๅ ฤๅ
 ฤๅ ฤๅ ฤๅ
 ล้อมจันทร์พิมพ์ลหมาย หมกเมฆ
 จันทร์เฌกขอมภพหล้า เลิศล้วนควรรชม ๑

๒๔ มัณรนาวีศรีเรือง	รบำขำ
วรรูปสุนทรารำ	เรอຍຣັອຶງ
ชเฉลิมราชฐานบำ	เรอราช
เป็นทศขเขมรธอง	พรັງพຣັມເພຣາໄສວ ។
๒๕ มโหรีเชิงม่านแมน	พิณอินทร์
เป็นทนต์ยทินทรียิน	ยั่วล้า
กั๊ยบสรวเทวินทร	ขั๊ยถ่อ ถนอมนา
เหมือนจะล่ออกซ้า	แพรกซ้านำเขมม ។
๒๖ เจ้ายั่วล้าท้าวท่น	สง่างาม
นักพิณพระสนมนาม	สัถวัน
เฉลิมฉลองพระโษษฐตาม	กิจราช
ชาวขแม่แลลนล้น	ล่อลัอมรวังองค์ ។
๒๗ ฝ่ายหม่มขมาตย์เฝ้า	บริบาล
ชาญกิจชาญรงคชาญ	เลิศล้น
สมุทกลาโหมหาญ	หาญยั้ง
นายกยกพจนถวัน	ถถอยขบวนความ ។

- ๒๘ จัตุสดมภ์เทศลั่น รยอนาม
 หกเหล่าอาสานาม แก่วนแกลัว
 แปดคำรวรรคเร็วตาม กมลราช
 มหาคเล็กชาววังแพรว พรังพร้อมวังวัง ฯ
- ๒๙ นักองคร้ามนครแม่น รามา
 เปนบันกัมพชา ใสน้อย
 นักพาทลหะมหา อปราช เขมรแฮ
 มาพงษ์พรชช้อย ชนเฝ้าบริบาล ฯ
- ๓๐ แขนงวาวรรเทศทั้ง มลาย
 จินฝรั่งลันตาก ภายเฝ้า
 ลาวมอญย้อมถนอมช วรบาท พระนา
 พระกรุญเหนือเกล้า กล่อมเลี้ยงควรวฐาน ฯ
- ๓๑ ล้วนหมู่พยุหยศห้อม ยินรงค์
 ทกหมวดทกกระทรวงทรง ฤทธิเรือง
 ฅณวุฒีวิทยา คง ทนศาสตร์
 ย่อมชเนนคราเบือง ทำไ้ฤาเสมอ ฯ

๑๒ พลหาญหาญมहिทธิห้าว รณรงค์
 ชัยสิทธิฤทธาตรง คอไท
 ปราบเนียรชีวิตวงศ์ อริราช
 พระเกียรติยศไท ท่วมฟ้าดินเสทือน ฯ

๑๓ พระเขษณภาพัน พงศ์กระษัตริย์
 ควรแก่เสวตศัทรัน เรือฟ้า
 เป็นหลักโลกคมคัก ใจโลก
 ค้วยบรพบารมีกล้า กวากลักลัษแข ฯ

๑๔ ใครอาจอาตมตั้ง ตัวผจญ ไต้ฤ
 พ่ายพระกุศลพล ท้วท้าว
 ปราบคาภิเษกบน ภัทรวิชัย ขั้วแซ
 สมบัติสมบรูณคาว แค้นฟ้ามาปาน ฯ

๑๕ ใครที่โมหมิตใหม่ สเทือนฤทธิ
 รอยว่าเวรตามปลืก ชีพม้วย
 ที่แขงแข่งอิทธิฤทธิ ภูวนาถ
 ย่อมร่ายชัยด้วย บันเกล้ารวิ ฯ

๓๖ ปางเมืองนครราชคฤ์ ทวิปทษฐ์
 ก่อพิภพการุญ ศักดิ์สร้าง
 พระยกพยุหรัต รานราบ
 น้อยไทยเลียงใหญ่ล้าง ชัฟสันสูญหาย ฯ

๓๗ ปางปาตลิวตรเจ้า นครา
 แจ่งพระยศเตชา ขึ้นเกล้า
 ทรนงค์คือหังกา เกกแก่ง อยู่แฮ
 บังไปน้อมประนตเข้า ส่องอมบพมालย์ ฯ

๓๘ ยกพยุหยาตรเยอง ยทศวี
 ทังพระกฤษณตรี โลกกลั่น
 พลหาญหันมहिทธิมี ฤทธิภาพ
 ทลวงล่องเขตรนครปล้น ไล่ล้วยทลไป ฯ

๓๙ เจ้าปาตลิวตรนั้น อีปวา ชัยเอย
 ไปสถิตยเทพาพา พวกแพ
 หันเข้าพงคณนา ทัพเล่า
 ทพราชบริบรแหรั แหกม้วยเมืองทลาย ฯ

๔๐ จั๋งยกอพยพเข้า ทานี้
 พญาแขกเกรงขามมี สั่งให้
 มาถวายกับขัตติ มาลัยมิ่ง เมืองนา
 พระประธานอภัยให้ กลับเลี้ยงเป็นเฉลิม ฯ

๔๑ ปางสว่างค์เรศร้าย รวงค์ผก
 พทธรลปะพททกิจ ก่อเกล้า
 ทศิลทวิริทธิ ฉาวราช
 เสด็จปราบสัตว์บาปแล้ว ฟอกพณสาสนา ฯ

๔๒ แล้วฉลองพทธชาติแท สจวิต
 สมณะบรรพชิต ใช้น้อย
 พระอวยชนนทศ ทานทั่ว
 มีมหรศพชอย ชนชอยชนเชชม ฯ

๔๓ เมืองชัยท้าวมร้าย เวียงสว่างค์
 พายพระเดชคุณปาง ข่มม้วย
 กลับน้อมศิโรตมางค์ มาแล้ว
 มากักตเป็นทหารด้วย อยู่ได้ยาทบงส์ ฯ

๔๔ ปางปาตลิวตรทั้ง เวียงสว่างค์
 นครราชสีมาหมาง ยืนหล้า
 ถ้ำแต่หมู่ทหารกลาง หมวกหนึ่ง กิ๊ด
 ก็จะมีชัยแก่ข้า คึกเสียนสยบแสง ๖

๔๕ พระเห็นพลพระห้าว เหลือหาญ
 เกรงราชภูระลาญ ชีพม้วย
 จึงเสด็จฝักการ รังควาท ระวังแฮ
 หวังปราบหวังกรณด้วย คึงนทองถวิล ๖

๔๖ ครั้นคืบเค็ญร้ายทั่ว ธรณิ
 หมู่มาตย์เปรมปรีย์ ทวีไค้
 บำเหน็จพระพนทวิ ทกเมอ
 ทรพิยกกองโกยให้ ทกเถยวโคยหวัง ๖

๔๗ ทหารเอกพระมอขหมัน เมืองเอก
 ทามที่ตรีโทเศก ส่งให้
 ขนานนามย่อมอติเรก คำแห่ง มินา
 ทั้งราชินิกุลไท้ เศกสร้างตามขบวน ๖

๑๓

๔๘ เจ้าคารานเรศ^๕เรอง รวิวังค
ทรงพระกรุณาปลง ไปรคให้
ครองปาทลียตรทรง ธรณิศ
ตั้งพระฤทัยให้ ท่านตั้งตามสถาน ๗

๔๙ เจ้าพระยาอนชิต^๕เชอ อาสา
ครองพิษณโลกา เพริศแพรว
เจ้าพระยาพิชัยรา ชาชอ ภาแห
ครองสรวรรคโลกแล้ว ผ่องน้ำใจวิล ๗

๕๐ เจ้าพระยาอนร^๕กษเรอง รงครุท
ครองนครสรวรรคผล ผาตแล้ว
ฤทธิจะประมาณสค คำว่า ถึงฤ
เจ้าพระยาสรรรคทแลว ไปรคให้เมืองสรรรค ๗

๕๑ บำเหน็จกำเน่งน้อย พอประมาณ กัก
พระไปรคประทานสถาน ที่ไค
เป็นพระยาพระหลวงทหาร ในนอก
เมืองเอกโทศรีให้ ครอยเลียงประชาชน ๗

๕๒ ประมุขนักเรศแคว้น ขยอขา
 หนฝ่ายใดเห็นอมา ท่วนทั้ง
 รัชชสยวิธดา พรทวิ สถานแซ
 พระมอขมาคยไปตัง แด่งไวโปนเฉลิม ฯ

๕๓ นานาประเทศขึ้น ยังหลาย
 เปนททูลทางถวาย คอกไม้
 หิริญรัตนทองพราย สรรพสิ่ง มานา
 ทั้งพระยาไพร่ไพร่ มอขเกล้าสक्ति ฯ

๕๔ ตานันตเรศเจ้า นครา
 สั่งสุวรรณขมขมา กรวยเกล้า
 น้อมถวายขมขยอขา ภาวนารถ
 กลวิธภักกเจ้า สี่เอนมขมขมล ฯ

๕๕ กรุงศรีสัตนาคนาน้อย
 ทรงพระสัพพรัตนตรัย ขอกรอื่น
 น้อมถวายขมขยอขา นมาศ มานา
 มาพมขมขมขมขม ตักขมขมขมขม ฯ

๕๖ ท้าวทวันคเณศน้อม พนมกร
 ทรงสุวรรณมัลลย์จร จรดเกล้า
 มาถวายขยทขรร วรราช
 ถ้วนอัมฤตาศึกษา นอบน้อมสกุติ ฯ

๕๗ พระเทียวยุญลาภเลี้ยง ประชากร
 เป็นปิตุรมาคร ทัวหล้า
 เป็นเจ้าแลครุสอน สิ่งโลก
 เป็นสุขทุกถ้วนหน้า นิกรทั้งชายหญิง ฯ

๕๘ เป็นที่พำนักถ้วน นรชน
 เป็นที่กรณาคณ ยากไร้
 เป็นที่ส่งสัตว์ทล เมืองโมกข์
 เป็นที่พำนักให้ ทัวหน้าเอนองเขมม ฯ

๕๙ พระยลพลหนักแน่น พสุธา
 ขยายยันนัความา ไหม้สร้าง
 เทียมสรวงบุรีสถา พรทัว สถานเขย
 มหรรคพศบสั่งสร้าง หลากเหล่งงานนลของ ฯ

๖๐ แล้วให้ประลองศาสตร์ถ้วน ขววนหาญ

สารคชคชสารผสาน	แก้วนกล้ำ
ม้าทวนต่อทวนทาน	แทงร้อ รำแซ
ม้าคลุขคคักระบี่ม้า	วิ่งม้าพนันเร็ว ฯ

๖๑ พลหาญเป็นคู่เข้า	ผจญหาญ
โหมชกครึกโครมทยาน	ซู่คู้
เคยหักกริรวาน	เร็วรวค
นักรู้ต่อสู้	ไปแพพอส่มอ ฯ

๖๒ เส่โล่ห้ต่อโล่ห้เสียว	ประลองเชิง
พลทาบสองมือถเกิง	ต่อสู้
ท่างมฤทธิแรงเริง	สู้ยั้ง ขยันแซ
โถมฟาดศาสตราหัย	ผิดเหล่นเป็นเฉลิม ฯ

๖๓ ทายทั้งทั้งไททศัน	จบันแรง
แซกกระบี่คำแหงแซง	แข่งเหล่น
กระบี่ต่อกระบี่แทง	ฟันฟาด กันนา
ทวนต่อทวนตนเด่น	สู้สักขยัน ฯ

๒๔ พลง้าววักทั้ง้าวว่า งอนงาม
 พิภกแลศวรขาม พรันไ้
 หม่ตบของค่อตบของตาม ขบวนไ้ กัณนา
 เหล็กก็เหล็กนิไม้ ค่อไม้กลางสนาม ฯ

๒๕ สอ่มือพลหอกทั้งว้าม หอกเขน
 หอกกบั้งบั้งอาตมเ็น จ้อจ้อง
 หอกคู้ดละคู้เกณท์ กระคู้ กัณนา
 คู้กฤชฤทธิปองข้อง ขัดเหล่นหลายกล ฯ

๒๖ สกสันอาวุธสัน ขบวนถือ
 มวยหมตจกณณมอ หมตหมัน
 มวยหญิงยั้งหญิงภา ชายเปรี้ยบ เสนมอแซ
 เคียนคาคคู้ถันคั้น แปลกเืองขบวนชาย ฯ

๒๗ มวยเตยก็ค่อเตย ตมวัก
 เหมือนเต่ากับกบกัก เก่งจ้าน
 ฟังเห็นฟังอับคู้ บังเกิด มีแซ
 สันฤทธิแรงโรยคร้าน ขอดหน้าตาหมอง ฯ

๖๘ เสรีการสยมโกษาให้ รางวัด
 ท่วนทกคนครันครัน แต่ไต่
 สามวันยริจาคบ่น ทานทั่ว ชนนา
 สรรพสิ่งสรรพให้ ทั่วแท้ไทยทาน ฯ

๖๙ พระทานผู้ไต่ยอม ทำบุญ
 ย่อมแผ่กุศลรณ สิ่งให้
 เปนเนืองนิตยสน ทวสร เสริญนา
 พระจะสุขสวัสดิ์ไต่ ยึดแท้ตามผล ฯ

๗๐ จะภียโยภาพด้วย ปรีชาญ
 ทรายตรัสโพธิญาณราน ขาปแคล้ว
 จะเรื่องเกียรติพิศาล สกโลก
 ทั่วยบรพบารมีแกลว เลิศล้ำแดนไทร ฯ

๗๑ ขอพรพระพทธเรื่อง สัพัญญ
 จงแผ่พระเดชช ุบันเกล้า
 ทรายเสรีโพธิญาณทร ุควาโลก
 คัดไต่ขบญจันธเข้า สู่ห้องนฤพาน ฯ

- ๗๒ ขอพรสธรรมเจ้าช่วย ผสมธรรม
 แปะหมื่นสธรรมชั้น ๕ ช้องช
 พระไตรปิฎกพลัน สิ่งสู่ พระนา
 ให้พระปัญญา ๕ ตรัสรู้ ถ้องถวิล ฯ
- ๗๓ ขอพรพทอบตรผู้ พทพงค์
 ๕ เรือทศทศศีลทรง ถ้องถวิล
 ให้พระบริบาลคง ๕ ธรรมศ ยินนา
 ไหลหลังโลกแหล่ล้น ๕ สู่ทันนิกาล ฯ
- ๗๔ ขอพรปรเมศวรเจ้า อมรแมน
 ๕ ทรงอาสน์อุษณแก่น ฟากฟ้า
 เชิญช่วยบพิตรแสน สามารถ
 เกลงที่พนันะกล้า ๕ แหล่งล้นชวนเห็น ฯ
- ๗๕ ขอพรหริรักษะเรอง จักรว วุธเอย
 ๕ ภูวฤทธิ์งฤทธิมา แก่ไท้
 ๕ ปรายมารหมู่ประจา มิตรราช
 ให้ประสิทธิชัยให้ ๕ คึกเคยนสยบเสยง ฯ

- ๒๖ ขอพรกมลასันท้าว ทรงหงส์
ให้พระศรีกายง อย่าเศร้า
พระชนมียคยาวคง พันชวย
ให้อับสรสนมเฝ้า นักร้อยพันทวี ฯ
- ๒๗ ขอพรเทวราชไท้ เทวกรรม
นำเสวตกุญชรจรด สู่ไท้
ให้ครบทศสารสรวค์ มาสู่ พระนา
เป็นขำนินาคให้ ชนท้าวชมเชยม ฯ
- ๒๘ ขอพรพลากไท้ เทวบุตร
ให้ทักตามระยด คัดต้อง
อย่าให้ผิดระคต เคือนแตก
ให้ราชภูรอยู่ชว้อง แซ่ชว้องเป็นเชยม ฯ
- ๒๙ ขอพรเทวท่านท้าว วาตา
พาพิทราเพยพา ชนไท้
ขอพรพระคงคา กระแสสมท
อย่ามากขย้าน้อยให้ โภชนนั้พองาม ฯ

๘๐ ขอพรบรมเรศเรือง วโรตมา พยพแฮ
 เสด็จทิพนันธธา วรณัน
 ช่วยขจัดหม่โจรธา นรธา
 ให้ร่นพระนครขึ้น กวาทร้ายขยาบเข็ญ ฯ

๘๑ ขอพรจตุโลกท้าว ยวิบาล
 มาช่วยยวิรักษสถาน ทานไท้
 อย่าให้สัตว์บาปพาน เวียงราช
 สดวรวรณให้ บันเกล้าพลเชษม ฯ

๘๒ สิ้นสุนทรพจนข้า ขยาบแจ
 ยังขาดกมลความแฝง อยู่ยัง
 หากมีภักดีแสดง โดยเลศ
 ควรมีควรคำอ้าง ผิดเพี้ยนอภัยขอ ฯ

๘๓ คึกท้วยสุวิตท้วย กตัญญ
 คุณพระปกกระหม่อมชู ชนชรวง
 หาสิ่งจะสนองภู ธรสค. ส่นองนา
 จึงแต่งตามขบวนต้อง เรืองไวยเป็นเฉลิม ฯ

๘๔ หวังให้กลบตรเบือง อนาคต
 ให้ปรากฏเกียรติยศ ขึ้นเกล้า
 ไ้ยลแต่สศัပ္พณ์ รวบรวม สอนนา
 ก็จะสามารถเข้า คำชี้ชมผล ฯ

๘๕ จะแถลงพากยวาทย์ทั้ง ขบวนการ
 ลิลิตกาพย์วิสูตร ช่างพร้อง
 เพลงยาวจเลอคน โลงลก คินา
 เรื่องสีใหญ่โคลงกล้อง ชอบถ้อยขบวนการ ฯ

จบบริบูรณ์

